

WYROK

7. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2024 roku

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Michałowska

Protokolant: Natalia Bąk

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2024 roku sprawy:

M. W., syna R. i T., z domu M., urodzonego (...) w G.

oskarżonego to, że:

I. w dniu 26 lutego 2023 roku w miejscowości G. stosował przemocy wobec funkcjonariuszy Policji E. K. (1) poprzez odpychanie, chwytanie za elementy umundurowania, dwukrotne uderzenie w głowę, szarpanie, a także wobec J. M. (1) poprzez odpychanie, chwytanie za elementy umundurowania, szarpanie i kierował wobec nich groźby bezprawne w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci interwencji w miejscu zamieszkania M. W. z wezwania jego dzieci w związku z próbą samobójczą, czym spowodował u J. M. (1) stłuczenie palca IV ręki prawej, co spowodowało u niej naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni,

tj. o przestępstwo z art. 224§2 k.k. i art. 222§1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

II. w dniu 26 lutego 2023 roku w miejscowości G. znieważał funkcjonariuszy Policji E. K. (1) oraz J. M. (1) poprzez kierowanie wobec nich słów powszechnie uważanych za obelżywe podczas i w związku z pełnionymi przez nich obowiązkami służbowymi,

tj. o przestępstwo z art. 226§1 k.k.

III. w dniu 26 lutego 2023 roku w miejscowości G. znieważał ratowników medycznych C. S. i R. K. poprzez kierowanie wobec nich słów powszechnie uważanych za obelżywe podczas i w związku z pełnionymi przez nich obowiązkami służbowymi,

tj. o przestępstwo z art. 226§1 k.k.

IV. w dniu 26 lutego 2023 roku w miejscowości G. kierował groźby bezprawne wobec ratowników medycznych C. S. i R. K. w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci czynności medycznych związanych z wyjazdem numer (...) w miejscu zamieszkania M. W. z wezwania jego dzieci w związku z próbą samobójczą,

tj. o przestępstwo z art. 224§2 k.k.

V. w dniu 26 lutego 2023 roku w miejscowości G. dokonał uszkodzenia mienia w postaci szyby ochronnej oraz frontu defibrylatora (...) poprzez uderzenie go ręką na łączną wartość strat 10.138,49 zł na szkodę Wojewódzkiej (...) w P.,

tj. o przestępstwo z art. 288§1 k.k.

1. Na podstawie art. 66§1 i 2 k.k. oraz art. 67§1 k.k. warunkowo umarza postępowanie karne przeciwko M. W. o przestępstwa z art. 224§2 k.k. i art. 222§1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., 226§1 k.k., 224§2 k.k. i art. 288§1 k.k. opisane powyżej w punktach od I do V, z tym iż odnośnie do przestępstwa opisanego w punkcie V ustala, że szkoda wyniosła 5.698,46 zł, na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby.

2. Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. i art. 7 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 170 zł, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 100 zł.

sędzia Anna Michałowska

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 958/23	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.	M. W.	Jak w akcie oskarżenia, z tą zmianą iż odnośnie przestępstwa opisanego w punkcie V szkoda wyniosła 5.698,46 złotych.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W dniu 26 lutego 2023 r. rodzina oskarżonego wezwała do jego domu położonego przy ul. (...) w miejscowości G. patrol policji. Powodem wezwania było podjęcie przez oskarżonego próby samobójczej. Rodzina oskarżonego zgłosiła, że cierpi on na depresję, przyjął lek i planuje odebrać sobie życie. Na miejsce o godzinie 19:45 przyjechali funkcjonariusze policji E. K. (1) i J. M. (2). Funkcjonariusze zostali wpuszczeni do domu oskarżonego przez jego dzieci.	Zeznania E. K. (1)	17-21, 59-40	
Zeznania J. M. (1)	29-30, 43-44		
Nagrania z kamer nasobnych funkcjonariuszy	68,72		
2. Oskarżony odmówił podania swoich danych i przedstawienia dowodu tożsamości. Kazał policjantom wyjść z domu, twierdząc, że nie mają prawa tam przebywać, był agresywny. Oskarżony	Zeznania E. K. (1)	17-21, 59-40	

<p>nie chciał poczekać na przyjazd karetki pogotowia i używając wulgarnych i obraźliwych słów ponownie kazał policjantom wyjść z jego domu. Oskarżony krzychał do policjantów „wypierdalać z mojego domu”, „jak nie wyjdziecie z mojego domu to spuszczę na was psa” i nazywał ich „psiarnią”. Kolejno, zaczął odpychać policjantów w kierunku drzwi. Kierował w stronę policjantów groźby pozbawienia życia, krzyżąc „dojadę cię psie”. Groźby te wywołały u policjantów obawę ich spełnienia. Jednocześnie, oskarżony nadal próbował wypchnąć policjantów z domu, szarpiąc ich za mundur i napierając na nich.</p>			
<p>Zeznania J. M. (1)</p>	<p>29-30, 43-44</p>		
<p>Nagrania z kamer nasobnych funkcjonariuszy</p>	<p>68,72</p>		
<p>3. Funkcjonariusz E. K. (1) użył kilkakrotnie w stosunku do oskarżonego gazu pieprzowego. Oskarżony jednak pomimo to nadal próbował wypchnąć funkcjonariuszy z domu. Funkcjonariusze podjęli próbę obezwładnienia oskarżonego i założenia mu kajdanek. W trakcie obezwładniania oskarżony uderzył głową w głowę E. K. (1). Nie udało się założyć</p>	<p>Zeznania E. K. (1)</p>	<p>17-21, 59-40</p>	

<p>mu kajdanek na obie ręce, oskarżony wyrwał się z chwytu obezwładniającego i uderzył pięścią E. K. (1) w lewą stronę głowy. Oskarżony uspokoił się po ostrzeżeniu go o możliwości użycia broni palnej, nadal jednak krzyczał w stronę policjantów, że mają „wypierdalać, bo inaczej ich załatwi”.</p>			
<p>Zeznania J. M. (1)</p>	<p>29-30, 43-44</p>		
<p>Nagrania z kamer nasobnych funkcjonariuszy</p>	<p>68,72,</p>		
<p>4. Na miejsce zdarzenia przyjechali wezwani ratownicy medyczni, a policjanci wycofali się za ogrodzenie domu, ponieważ oskarżony nie chciał rozmawiać z ratownikami w obecności policjantów. Oskarżony przyznał ratownikom, że wziął znaczną ilość leków i pił alkohol. Ratownicy medyczni również opuścili posesję oskarżonego, bo oskarżony straszył ich psem i kazał im „wypierdalać”.</p> <p>Ratownicy medyczni i patrol policji czekali, poza posesją oskarżonego, na dodatkowe wsparcie innych funkcjonariuszy, a w tym czasie oskarżony krzyczał do nich, że ich pozabiją i popamiętają go. Groźby te wywołały w</p>	<p>Zeznania E. K. (1)</p>	<p>17-21, 59-40</p>	

<p>C. S. i R. K. obawę ich spełnienia.</p> <p>Kolejno, do domu oskarżonego przyjechali policjanci D. P., T. K. i A. D.. Wspólnie obezwładnili oni oskarżonego. W trakcie obezwładniania oskarżony uderzył D. P. łokciem w prawy łuk brwiowy oraz uszkodził uchwyt kamery nasobnej, zerwał z ręki bransoletkę J. M. (1) i ułamał zabezpieczenie gazu pieprzowego i szlufki paska w zegarku E. K. (1).</p>			
<p>Zeznania C. S.</p>	<p>91-92</p>		
<p>Zeznania R. K.</p>	<p>103-104</p>		
<p>Zeznania D. P.</p>	<p>54-56</p>		
<p>Zeznania J. M. (1)</p>	<p>29-30, 43-44</p>		
<p>5. W karetce oskarżony szarpał się z ratownikami i uszkodził szybę i front defibrylatora (...). Naprawa uszkodzonego defibrylatora kosztowała 5.698,46 złotych i została w całości uiszczona przez oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego Wojewódzkiej (...) w P..</p> <p>Oskarżony zapłacił również na rzecz każdego z pokrzywdzonych, tj. E. K. (1), J. M. (1), C. S. i R. K., kwotę 3.000 złotych tytułem zadośćuczynienia i naprawienia wyrządzonych szkód podczas opisanego wyżej</p>	<p>Zdjęcia uszkodzeń defibrylatora</p>	<p>36-40</p>	

zdarzenia oraz pojednał się z nimi w czasie mediacji.			
Uгода	190-190v		
Wycena naprawy defibrylatora	200-201		
Potwierdzenie przelewu	202		
6. Po zakończonej interwencji J. M. (1) zaczęła odczuwać ból pól palca prawej ręki. Udała się ona do szpitala, gdzie zdiagnozowano stłuczenie palca. J. M. (1) doznała obrażenia ciała w postaci stłuczenia palca IV ręki prawej, naruszenie czynności narządu ciała trwało nie dłużej niż 7 dni.	Zeznania J. M. (1)	29-30, 43-44	
Dokumentacja medyczna	31		
Opinia sądowo-lekarska	87-89		
7. M. W. nie był dotychczas karany. Oskarżony przyznał się do zarzuconych mu czynów i wyraził skruchę i przeprosił pokrzywdzonych.	Informacja z Krajowego Rejestru Karnego	122	
Uгода	190-19v		
Oświadczenie oskarżonego	204		

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. W.	W zakresie wartości szkody wskazanej w czynie V., tj. w dniu 26 lutego 2023 roku w miejscowości G. dokonał uszkodzenia mienia w postaci szyby ochronnej oraz frontu defibratora (...) poprzez uderzenie go ręką na łączną wartość strat 10.138,49 złotych na szkodę Wojewódzkiej (...) w P..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nie udowodniono wartości szkody wskazanej w opisie czynu w wysokości 10.138,49 złotych. Wartość szkody wyniosła 5.698,46 złotych, co zostało potwierdzone przez pokrzywdzonego.	Wycena naprawy	35	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1,2,3,4	Zeznania E. K. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom E. K. (1), zeznania te były spójne i logiczne, korespondowały ze zgromadzonymi dowodami i nie było podstawy by odmówić im wiarygodności. Opis zdarzenia przedstawiony przez świadka był rzetelny.	
1,2,3,4 i 6	Zeznania J. M. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom J. M. (1), zeznania te były spójne i logiczne, korespondowały ze zgromadzonymi dowodami i nie było podstawy by odmówić im wiarygodności.	
1,2,3	Nagrania z kamer nasobnych funkcjonariuszy	Autentyczność oraz wartość dowodu nie budziła wątpliwości. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważania jego wiarygodności.	
4	Zeznania C. S.	Sąd dał wiarę zeznaniom C. S., zeznania te były spójne i logiczne, korespondowały ze zgromadzonymi dowodami i nie było podstawy by odmówić im wiarygodności. Opis zdarzenia przedstawiony przez świadka był rzetelny.	
4	Zeznania R. K.	Sąd dał wiarę zeznaniom R. K., zeznania te były spójne i logiczne, korespondowały ze zgromadzonymi dowodami i nie było podstawy by odmówić im wiarygodności. Opis	

		zdarzenia przedstawiony przez świadka był rzetelny.	
4	Zeznania D. P.	Sąd dał wiarę zeznaniom D. P., zeznania te były spójne i logiczne, korespondowały ze zgromadzonymi dowodami i nie było podstawy by odmówić im wiarygodności. Opis zdarzenia przedstawiony przez świadka był rzetelny.	
5	Zdjęcia uszkodzeń defibrylatora	Sąd nie znalazł powodów, aby podważyć wiarygodność dowodu, a on sam nie był kwestionowany w toku postępowania przez żadną ze stron procesowych.	
5,7	Uгода	Sąd nie znalazł powodów, aby podważyć wiarygodność dowodu, a on sam nie był kwestionowany w toku postępowania przez żadną ze stron procesowych.	
5	Wycena naprawy defibrylatora	Sąd nie znalazł powodów, aby podważyć wiarygodność dowodu, a on sam nie był kwestionowany w toku postępowania przez żadną ze stron procesowych.	
5	Potwierdzenie przelewu	Sąd nie znalazł powodów, aby podważyć wiarygodność dowodu, a on sam nie był kwestionowany w toku postępowania przez żadną ze stron procesowych.	

6	Dokumentacja medyczna	Sąd nie znalazł powodów, aby podważyć wiarygodność dowodu, a on sam nie był kwestionowany w toku postępowania przez żadną ze stron procesowych.	
6	Opinia sądowo-lekarska	Sąd uznał opinię za rzetelną i w pełni przydatną. Biegli w sposób jasny, rzeczowy i skrupulatny odnieśli się do zadanych pytań.	
7	Karta karna	Autentyczność oraz wartość dowodu nie budziła wątpliwości, został on sporządzony przez właściwy organ w granicach jego kompetencji oraz w przepisanej prawem formie. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważania jego wiarygodności.	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	M. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W zakresie czynu I., tj. przestępstwa z art. 224 § 2 k.k. i art. 222 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p> <p>Zgodnie z art. 224 § 1 k.k. kto przemocą lub groźbą bezprawną wywiera wpływ na czynności urzędowe organu administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. § 2 stanowi, że tej samej karze podlega, kto stosuje przemoc lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej.</p> <p>Zgodnie z art. 222 § 1 k.k. kto narusza nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków</p>			

służbowych, podlega
grzywnie, karze
ograniczenia wolności
albo pozbawienia wolności
do lat 3.

Zgodnie z art. 157
§ k.k. kto powoduje
naruszenie czynności
narządu ciała lub rozstrój
zdrowia trwający nie
dłużej niż 7 dni,
podlega grzywnie, karze
ograniczenia wolności
albo pozbawienia wolności
do lat 2.

Nie budziło wątpliwości,
że oskarżony stosował
przemoc w stosunku do
funkcjonariuszy policji E.
K. (2) i J. M. (1)
w postaci odpychania,
chwywania za elementy
umundurowania,
dwukrotnego uderzenia w
głowę, a także szarpania
oraz kierował wobec
nich groźby bezprawne
w celu zmuszenia ich
do zaniechania prawnej
czynności służbowej w
postaci interwencji w
jego mieszkaniu, która
podjęta była prawidłowo
na skutek zawiadomienia
o możliwości podjęcia
próby samobójczej przez
oskarżonego. Oskarżony
kierował wobec
funkcjonariuszy groźby
bezprawne pozbawienia
ich życia w postaci
słów „wypierdalać, bo
was załatwię” wypierdalać
z mojego domu”, „jak
nie wyjdziecie z mojego
domu to spuszczę na was
psa”. Podczas ww. działań
oskarżony spowodował

umyślnie stłuczenie palca IV ręki prawej u policjantki J. M. (1), co spowodowało u niej naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni. Oskarżony swym zachowaniem wyczerpał więc znamiona przestępstwa zarzucanego mu w pkt. 1 aktu oskarżenia.

W zakresie czynu II., tj. przestępstwa z art. 226 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 226 § 1 k.k. kto znieważa funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Oskarżony używał w stosunku funkcjonariuszy policji E. K. (1) i J. M. (1) słów powszechnie używanych za obelżywe w postaci określeń „psiarnia”. Oskarżony obrażał funkcjonariuszy publicznych (ww. policjantów) podczas wykonywania przez nich obowiązków służbowych, a więc w trakcie interwencji u niego w domu.

W zakresie czynu III., tj. przestępstwa z art. 226 § 1 k.k.

Oskarżony znieważył również ratowników medycznych C. S. i R. K. poprzez kierowanie wobec nich słów powszechnie używanych za obelżywe podczas i w związku z pełnionymi przez nich obowiązkami służbowymi. Ratownicy medyczni zostali wezwani do domu oskarżonego w związku z podejrzeniem podjęcia przez niego próby samobójczej i zostali znieważeni podczas badania go i próby udzielenia mu pomocy medycznej. Zgodnie z 5 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1541 z późn. zm.) osoba udzielająca pierwszej pomocy albo kwalifikowanej pierwszej pomocy, osoba wchodząca w skład zespołu ratownictwa medycznego (...) wykonujący zadania, o których mowa w art. 20a ust. 3, korzystają z ochrony przewidzianej w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, z późn. zm. 2) dla funkcjonariuszy publicznych. Oskarżony wyczerpał więc znamiona zarzucanego mu przestępstwa.

W zakresie czynu IV., tj. przestępstwa z art. 224 § 2 k.k.

Oskarżony kierował bezprawne groźby wobec

ratowników medycznych w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej w postaci czynności medycznych. Oskarżony krzyczał w agresywny sposób do ww. ratowników medycznych, że mają „wypierdalać” z jego posesji i straszył ich psem, a także groził im pozbawieniem życia (krzyżąc, że ich „pozałatwia” i „popamiętają go”).

W zakresie czynu V., tj. przestępstwa z art. 288 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 288 § 1 k.k. kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa. W sposób umyślni uszkodził defibrylator znajdujący się w karetce. Oskarżony będąc w karetce zachowywał się agresywnie, szarpał się z ratownikami, uderzał w sprzęt medyczny, w skutek czego dokonał ww. uszkodzenia, którego wartość wyniosła 5.698,46 złotych.

#

3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	1	M. W.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Czyny zabronione przypisane oskarżonemu M. W. są zagrożone karą do 5 lat pozbawienia wolności lub łagodniejszą. Z uwagi na zagrożenie ustawowe przypisanego oskarżonemu przestępstwa Sąd rozważał możliwość zastosowania wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego. Ocena stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonego musiała mieć charakter kompleksowy, a więc uwzględniający wszystkie okoliczności stanowiące jego wyznaczniki określone w art. 115 § 2 k.k. Niewątpliwie czyny oskarżonego naruszały dobra prawne w postaci prawidłowej i niezakłóconej działalności instytucji państwowych i samorządu terytorialnego, a także czci i zdrowia funkcjonariuszy			

oraz w zakresie uszkodzeń defibrylatora – własności rzeczy. Rozmiar wyrządzonej szkody był znaczny. Jednak, należało mieć na uwadze sposób i okoliczności popełnienia czynów, a także motywację oskarżonego. Oskarżony w dniu 26 lutego 2023 r. podjął próbę samobójczą, przyznał, że przyjął wiele leków i połączył je z alkoholem. Oskarżony dokonał więc zarzuconych mu czynów będąc w stanie załamania nerwowego, nie planował ich, a jego zachowanie rozpatrywać należy w powiązaniu z nieudaną próbą targnięcia się na własne życie. Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez podejrzanego nie był znaczny. Za przyjętą przez sąd oceną stopnia społecznej szkodliwości czynu przemawiało również to, iż bezprawne zachowania oskarżonego zostały dokonane jednego dnia, w krótkim czasie, w ramach jednego zdarzenia spowodowanego jego rozchwianym stanem emocjonalnym.

Stopień winy oskarżonego zdaniem sądu także nie był znaczny. Oskarżony nie był wcześniej karany za przestępstwa. Wyraził również skruchę, przeprosił pokrzywdzonych, zawarł z nimi ugodę i pokrył wszelkie koszty powstałe z jego nagannego

zachowania – naprawił szkodę majątkową wyrządzoną stacji pogotowania, jak i uiszczył zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonych funkcjonariuszy, którzy nie tylko oświadczyli, że przyjmują przeprosiny i uzgodnione formy zadośćuczynienia i naprawy szkód, ale również, że nie oczekują ukarania oskarżonego (k. 190). Zdaniem Sądu z tych powodów zachodzi co do niego pozytywna prognoza kryminologiczna, że w przyszłości nie popełni żadnego nowego przestępstwa. Z tych wszystkich względów Sąd warunkowo umorzył postępowanie karne wobec podejrzanego na okres 2 lat tytuem próby, o czym orzeczono na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k.

Dodać należy, że zobowiązanie sprawcy do naprawienia szkody w całości lub w części ma charakter w zasadzie obligatoryjny; w miarę możliwości sąd powinien także nałożyć obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; jeśli powyższych obowiązków sąd nie orzeknie, to musi przynajmniej orzec nawiązkę. Obowiązku tego nie stosuje się, gdy szkoda wyrządzona przestępstwem została już naprawiona (wyrok SN

<p>z 27.04.2021 r., IV KK 106/21, LEX nr 3252561).</p> <p>W przedmiotowej sprawie oskarżony naprawił wyrządzoną przestępstwem szkodę, a nadto wypłacił pokrzywdzonym zadośćuczynienie ustalone w ugodzie, stąd też Sąd nie orzekł o obowiązku naprawienia szkody i zadośćuczynieniu za doznaną krzywdę.</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>7.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>2</p>	<p>W toku postępowania Skarb Państwa wyłożył wydatki z tytułu ryczału za doręczenia za postępowanie przygotowawcze i sądowe w łącznej kwocie 40 zł, uzyskania informacji z Krajowego Rejestru Karnego w kwocie 30 zł. Zdaniem sądu podejrzany na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. powinien ponieść</p>		

te wydatki. Oskarżony uzyskuje stałe dochody w kwocie ok. 7.000 złotych, których wysokość pozwala mu na poniesienie tych wydatków. Z tych samych względów sąd, na podstawie art. 7 ustawy o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), obciążył oskarżonego opłatą w wysokości 100 zł.

6. Podpis

P., dnia 19 lutego 2024
roku
sędzia Anna Michałowska